

XXIX.

Betænkning

over

Udkaft til Lov, hvorved Bygningsafgift m. v. for Staden Kjøbenhavns Bedkommende paabydes i flere hidtil undtagne Tilfælde.

(Afgiven af Folkethingets Udvalg)

Udvalget havde ønsket at ledsage denne Betænkning med Oplysninger om den Udstrækning, som den i §§ 1 og 2 omhandlede Skattefrihed i Virkeligheden har, for derved at kunne vise, hvilken Indflydelse dens Ophævelse vilde have. Det har i den Hensigt henvendt sig til Indenrigsministeriet, der ogsaa har søgt disse Oplysninger tilvelebragte igjennem Kjøbenhavns Magistrat og de under den i disse Forhold bestjæftigede Embedsmænd. Paa Grund af Mangel paa det fornødne Materiale har Bedkommende imidlertid ikke kunnet give saadanne Oplysninger, og Udvalget, der ikke har troet at turde opholde Sagen længer, maa derfor fremlægge sin Betænkning uden dem.

Under Forhandlingen af denne Sag har Udvalget været enig i, at Frd. af 1ste Decbr. 1802 § 31 ved den Fritagelse for Skat, som den fastsætter for Leiligheder, hvis Fladeindhold ikke er over 64 Kvadratalen, ligesom tilligemyndet til at indrette saadanne, og det har anseet denne Virkning for uheldig. Fra denne Side betragtet kunde det altsaa være enig med Udkaftet, der hæver denne Skattefrihed; men det har dog ikke kunnet see bort fra, at Brugen af saadanne mindre Leiligheder derved vilde sørges med en Udgift, der i alt Fald i sin Tid, naar et naturligt Forhold imellem Tilbud af og Spørgsmaal efter Beboelsesleiligheder

er indtraadt, vilde falde paa Leierne, der i det foreliggende Tilfælde for største Delen vilde henhøre til de meget Uformuende, og der er neppe Grund til, naar ikke meget vigtige Hensyn fordrer det, at indføre en Skat, der saaledes til sin Tid næsten udelukkende vilde ramme denne Klasse. Det kan heller ikke oversees, at det nærmest maa være Sundhedspolitiet's Sag at gribe ind, naar en for vidtuddrakt og derved uforvarselig Anvendelse af Huusrømmene tillintetgjør de paatrængende Betingelser for, at Beboerne der kunne bevare deres Sundhed.

Paa den anden Side har Udvalget maattet erkende, at den Skattefrihed, som Frd. af 1ste Decbr. 1802 nu hjemler, ingenlunde er principrigtig, og at heri kunde søges Grund til at bevirke den ophævet. Derimod kan dog indvendes, at ogsaa dens Ophævelse fastsætter en principstridig Beskatningsmaade, idet nemlig Fattiggatten, der burde lignedes efter Formue og Leilighed, men nu er lagt paa de faste Eiendomme, da vilde gives en hyderligere Udstrækning i denne urigtige Retning.

Det er disse Betragtninger, der have ledet Udvalget til at stille de i det Efterstaaende indholdte forskellige Forslag.

Med Hensyn til § 1 erkjender Udvalget, at der ikke er Grund til at fritage en Beboel-